DAVID?V H?ÍCH A POKÁNÍ

P?vod materiálu
Jan?a Št?pán
Po?adí v lekci
10

VSTUPNÍ VERŠ

Ž 51,3 - 4

LITURGICKÉ ?TENÍ

1S 11,1-4

KATECHETICKÉ POZNÁMKY

1. klí?ové pojmy, dobové a textové souvislosti:

? David si nevyrovnává ú?ty s politickým protivníkem, nýbrž se sokem v lásce. Urijáše zlikviduje intrikou. Z Davida ? pastý?e a ochránce znevýhodn?ných se stane intrikující tyran. Domnívá se, že královský ú?ad jeho ?in ospravedl?uje. Podobenství proroka **Nátana** je nastaveným zrcadlem, v n?mž David spat?uje svou tyranskou tvá? a kaje se. V tom je David výjime?ný: proroka netrestá, ale bere jeho zv?st vážn?. Který z dalších panovník?, vládc?, prezident? je schopen p?iznat své selhání, kát se?

? Urijáš byl jeden z Davidových t?iceti sedmi d?stojník? (2S 23,39). Biblický text ho ozna?uje za Chetejce, tedy p?vodního obyvatele Jeruzaléma, který se p?ipojil k lidu izraelskému. Dvakrát odmítnul setkat se svou manželkou b?hem boj? Hospodinových, a tak osv?d?il v?tší v?rnost Zákonu (Dt 20,7) než David, který se snažil vše nastrojit tak, aby Urijáš tento zákon p?estoupil.

? Betsabé se nakonec stává jednou z žen krále Davida. Stala se matkou ?ty? syn?: Šalomouna, Sammua, Sobaba a Nátana. Jinou ženou krále Davida byla Maacha, ta se stala matkou Absolona (viz následující p?íb?h David a Absolon). David z?ejm? ješt? nem?l tak velký harém jako ostatní okolní králové, pop?. pozd?ji jeho syn Šalomoun ? pozd?ji Talmud dovoluje králi 18 žen, prostému ?lov?ku 4, krom? zákonné manželky. SZ zná mnohoženství u praotc?, v dob? soudc? i král?, tíhne však k jednoženství. Podle Dt 17,17 ani král nemá mít mnoho žen, "aby se jeho srdce neodvrátilo *od Boha."* NZ už považuje jednoženství za normu. "Mnohoženství bylo v židovství zakázáno teprve kolem r.1000 po Kr, a to jen pro evropské Židy." (BS?N, s. 1345)

? z pozd?jší doby víme, že za cizoložství m?li být muž i žena ukamenováni (Dt 22, 22). Pro krále platil Hospodin?v zákon v prvé ?ád? (Dt 17,18nn). Tímto m??ítkem je m??en i tento p?íb?h, a?koli souhrnné vydání a formulace zákon? je až z doby pozd?jší. Pom?ry na královském dvo?e prokazují, že králi je schopen n?co namítnout jen prorok. Mimo Izrael nebylo obvyklé a možné, aby král byl kritizován. Král byl ?asto synem boha nebo jeho nejvyšším služebníkem ? jeho slovo se stávalo zákonem. V Izraeli stál zákon i nad králem, a?koli se o?ekávalo, že král rozsoudí sporné p?ípady, že m?že omilostnit nebo nechat popravit.

? Davidovy intriky ? hlavním a jediným h?íchem není cizoložství. Jeho intriky za?ínají žádostivostí (srv. 10. p?ikázání) a kon?í úkladným zabitím. Na tom nic nem?ní "zákonné" p?ijetí Betsabé za manželku.

? Boží spravedlnost ? podle zákona by si David za své jednání zasloužil smrt. B?h se však smilovává a postihuje jej "jen" tvrdým trestem (12,10.13.14), který však není nezm?nitelným prokletím. David i potom zakouší milost narozením nového syna.

2. úskalí textu:

? vypráv?ní nesmíme zakon?it mravou?ným ponau?ením, že David propadl n?jakému chvilkovému poblouzn ?ní ?i nez?ízené smyslnosti. David se snaží jednat jako králové jiných m?stských stát?. Podle zákona Hospodinova nem?l setrvávat ve m?st?, ale jako král m?l být první v boji. Davidova otázka (3.v.) i vysoké vojenské postavení Urijáše ukazují, že si David je skoro jistý, o kterou ženu jde. P?ed svými služebníky nic nezatajuje, spíše zkouší, co všechno si m?že jako král dovolit. Zda se mu poda?í jeho královský harém rozmnožit o další ženu, by? i tímto (tyransko?intrikánským) zp?sobem. (Seznam n?kterých jeho žen a d?tí najdeme v 2S 3,2?5; 5,13?15, viz též pozn. k 13.v. Ekum. p?eklad ozna?ená písmenem h.)

? Nátan?v p?íb?h o ove?ce ukazuje, že David se chová jako mnozí jiní, protože ho roz?ílí nespravedlnost jiného. David se však liší od ostatních rozpoznáním své viny a p?ijetím trestu.

? nem?li bychom se bát mluvit, zejména se staršími d?tmi, o Davidov? tyranství a intrikách. Biblický text Davida nijak nep?ikrašluje. To uvidíme i v následující úloze (2S 15?19), pop?. si promyslete d?sledek Davidových rad Šalomounovi (1Kr 2,1n). Nesmíme Davida zdokonalovat podle n?jakého dogmatického m?? ítka (vylepšovat jeho náboženský image). Jinak nevynikne, co je na n?m vzorového, ani velikost Božího odpušt?ní. V p?ípad? nekritického p?ístupu k Davidovi se vaše katechetické úsilí zm?ní v nebiblické chvalo? e?ení ?lov?ka, pop?. papouškování "v??ných pravd", které dít?ti zastírají výhled k dramati?nosti lidského života i Božího milosrdenství. Kritický pohled naopak u?í, že Boží milosrdenství je naprosto nezasloužené a nepochopiteln? p?ekvapivým darem. Všechna údobí lidského života neprokazují v?domé p?ijetí této skute? nosti u mnohých i významných lidí. P?esto B?h s námi má trp?livost a po?ítá s naší odpov?dí na jeho oslovení. M?žete tedy mluvit o Davidov? tyranství, musíte však také um?t dát odpov?? na otázku, pro? se o Davidovi mluví jako o jednom z nejlepších král?.

? i v Bibli najdeme p?íklady pozd?jších tradic, které se nevyhnuly zjednodušujícímu oslavování významných postav bez záporných prvk?. Uv?domme si, jak bychom byli ochuzeni, kdybychom krále Davida znali jen z podání autora knih Paralipomenon.

? nem?li bychom p?ehlížet Joábovu vinu na smrti Urijáše. Joáb je sice pod?ízen královým rozkaz?m, ale i pro n?j, stejn? tak jako pro krále, má být tou nejvyšší autoritou zákon Hospodin?v.

1.

3. metodické poznámky

D?ti si mohou skládanku složit na za?átku a vy jim potom svým vypráv?ním „vysv?tlíte“ její smysl. P? i výkladu jí budete svoje vypráv?ní ilustrovat. Za?nete prost?ední scénou (oba krajní díly p?ehnuté dozadu). Pak k ní ukážete Nátanovo podobenství. P?i Davidov? rozho??ení sklapnete prost?ední scénu tak, aby David ukazoval na bohá?e s pe?ení. A když Nátan odhalí smysl svého podobenství, roztáhnete skládanku, aby rozho??ený David ukazoval zase na sebe v prost?ední scén?.

Samoz?ejm? je také možné, aby d?ti omalovaly a složily skládanku po vašem výkladu a sami potom podle ní p?íb?h vypráv?ly.

4. pom?cky: obrázek proroka, kritická funkce novin a noviná??: n?kolik titul? deník?, pop?. opak kriti?nosti: bulvár (Blesk aj.), obrázek diktátora; obrázek kajícníka, pop?. modlícího se.

5. motiva?ní uvedení do p?íb?hu:
otázka pro mladší školní v?k:

Co ud?láte, když u vašeho kamaráda uvidíte krásnou hra?ku, kterou sami nemáte?

otázka pro starší školní v?k::
Chystali jste už n?co zlého potají, aby se to rodi?e nedov?d?li? Poda?ilo se vám to, nebo se to prozradilo?

6. osnovy vypráv?ní:

a) poznámky a osnova pro mladší školní v?k:

? úlohu zkra?te dle následující osnovy, tzn. David?v plán na zahlazení stop (pozvání Urijáše do Jeruzaléma nemusíte zmi?ovat), podrobn? však p?evypráv?jte vystoupení Nátanovo a jeho podobenství. Zmi?te, ale již nerozvád?jte do podrobností Hospodin?v trest. Zd?razn?te, že David se neza?al vymlouvat ani nepotrestal Nátana, ale uznal svou vinu. Narození dalšího syna není "happy end" p?íb?hu, ale nezasloužené znamení Božího odpušt?ní.

I. Motivace

II. David závidí Urijášovi ženu

III. David ukradne Urijášovi ženu

IV. David?v zlý plán se naplnil ? Urijáš umírá v boji

V. Prorok Nátan vypráví podobenství o ove?ce

VI. Davidovo pokání a lítost

b) poznámky a osnova pro starší školní v?k:

? vypráv?jte podle Bible v plném rozsahu. P?ipome?te však také Hospodin?v zám?r, vzkázaný skrze Nátana: syn se má jmenovat Jedidjáš (Hospodin?v milá?ek) nikoli Šalomoun (2S 12,25), p?ipome?te d?tem dosah takového ?inu v Izraeli, jakým bylo ud?lení jména (Abram - Abraham; Jákob - Izrael aj.)

I. David nejde do boje s Amonitskými, p?estává plnit vévodské funkce

II. David si myslí, že jako král si m?že d?lat, co chce, povolává Betsabé k sob? a spí s ní

III. David nastraží Urijášovi v Jeruzalém? lé?ku, ale Urijáš je v?rný na?ízení zákona

IV. David zosnuje Urijášovu smrt a bere si Betsabé za manželku

V. Nátanovo podobenství o ove?ce a David?v soud

VI. Prorokovo obvin?ní - David pohrdá Hospodinovým slovem, jeho násilné jednání se stane „vzorem pro ostatní“ v jeho dom?

VII. Oznámení trestu

VIII. Davidovo pokání a lítost ? Boží odpušt?ní a trest

IX. Šalomoun ? syn Davida a Betsabé, znamení Božího odpušt?ní: Jedidjáš

VYPRÁV?NÍ

I. MOTIVA?NÍ UVEDENÍ

Už jste slyšeli o lásce na první pohled? Píšou se o ní knížky, zpívají písni?ky, natá?ejí filmy; ?asopisy pro všechny možné generace vypráv?jí neuv??itelné p?íb?hy... N?kdy by se zdálo, že nikdo na celém sv?t? ned?lá nic jiného, než že hledá svou osudovou lásku. Takovou, která zm?ní celý jeho život, pro kterou ob?tuje všechno a která mu z?stane nadosmrti. - Málokdy se ovšem píše o d?sledcích t?chto „lásek“. I ta nejosudov?jší vzplanutí z?ídkakdy vydrží déle než pár m?síc? a ?ím blázniv?jší za?átky, tím zoufalejší konce.

II. KRÁL SE ZAMILOVAL

I král David si prožil takovouto lásku. Její následky se pak prolínají celým jeho životem a p?idávají mu pon?kud nep?íjemnou pachu?. Vidíme, že ani nejv?tší a nejlépe hodnocené biblické postavy nep?estávají být lidmi se všemi chybami a slabostmi.

P?íb?h se odehrává v dob?, kdy je Izrael ve vále?ném stavu, a David, velký vojev?dce, z?stal v Jeruzalém?. To je p?ekvapení: ve chvíli, kdy lid pot?ebuje krále nejvíce ze všeho, král sedí doma a nudí se. Nevíme, pro?tomu tak bylo, ale v každém p?ípad? tato jeho absence bude mít dalekosáhlé následky jak pro Davida osobn?, tak i pro celý národ.

David tedy v muži opušt?ném Jeruzalém? hledí z okna a pozoruje koupající se ženu. Zatouží po ní a v?bec nebere ohled na to, že je to žena vdaná a že tím, co zamýšlí, porušuje Hospodin?v Zákon. Z?ejm? si myslí, že jako král nemusí všechno dodržovat tak doslova a že jeho postavení ho oprav?uje, aby si d?lal, co se mu zlíbí. Nedbá ani na to, že svým jednáním ubližuje lidem, kte?í jej mají rádi a jsou mu oddáni. A tak si nechá svou „lásku na první pohled“ zavolat a vyspí se s ní. Užije si p?íjemnou chvilku a zase ji pošle dom?. Myslí si, že se vlastn? nic nestalo.

Možná i dnes je moderní ?íkat si, že se takovéto v?ci nemá p?ikládat velký význam, že jde o záležitost p?echodnou, která nep?ináší žádné závazky a kv?li níž se není t?eba p?íliš vzrušovat. Možná je populární ?íkat, že se ?lov?k nemusí ovládat a omezovat, že taková chvilka ani nem?že ovlivnit dlouhý život. Láska, k níž pat?í i sexuální vztahy, však není nepodstatná mali?kost a m?že život ?lov?ka ovlivnit velmi výrazn? – jak uvidíme z pokra?ování našeho p?íb?hu.

V celém p?íb?hu je zvláštní i p?ístup k oné žen?: Píše se o ní skoro jako o v?ci. Známe sice její jméno, ale s dodatkem, že pat?í Chetejci Urijášovi. Nemluví se o její v?li, jejích touhách, její zamilovanosti, jejím souhlasu s celou v?cí, je zcela pominut její strach a její vina – možná je to jen pro zvýrazn?ní h?íchu Davidova, možná je to dáno starozákonním opomíjením žen. Jediná chvíle, kdy její osobnost vstupuje do p?íb?hu, je její oznámení, že ?eká dít?. V každém p?ípad? Písmo ukazuje, na ?í stran? leží zodpov?dnost za to,

co se stalo: ta leží na králi Davidovi.

III. ŠPATNOST PLODÍ JEN DALŠÍ ŠPATNOST

Situace se Davidovi komplikuje. Jeho avantýra neskon?ila bez následk?: manželka vojáka, který za jeho v?c nasazuje život v poli, ?eká Davidovo dít?. David najednou zjiš?uje, že jeho sebejistota má vážné trhliny. A ud?lá to nejhorší, co m?že: snaží se všechno zamaskovat a zakrýt. Nechce se mu odstoupit od zlého, co provedl. Nelituje svého h?íchu. Ješt? po?ád si myslí, že se m?že vyhnout pravd?; že m?že svou spravedlnost udržet – lží. A my jen m?žeme sledovat, jak se potápí hloub?ji a hloub?ji do víru vlastních pikl?. Jeho p?íb?h je názorným p?íkladem toho, jak nep?iznaná a nelitovaná vina plodí další a další h?ích a tla?í ?lov?ka do bezvýchodné pasti.

David pod malichernou záminkou povolá Urijáše dom? – prý aby mu podal zprávu o pr?b?hu boje. Nezajímá ho ovšem v tuto chvíli ani tak to, co slyší, jako to, jestli se mu poda?í zast?ít své provin?ní: jestli jeho voják p ?enocuje doma u své manželky. Tak se k prvnímu h?íchu – cizoložství – p?ipojil i druhý: navád?ní druhého k porušení Božích ?ád?. - Pro vále?né akce v Izraeli totiž platila p?ísná pravidla. Bojovník se nesm?l od svého svatého úkolu ni?ím rozptylovat – ani stykem s manželkou. Urijáš (mimochodem p?ist?hovalec, neizraelec p?vodem) dodržuje tato Hospodinova na?ízení mnohem poctiv?ji než král, který m?l být vzorem všemu lidu. Jako ú?astník vále?ného tažení, by? momentáln? od?íznutý od své armády, si nedovolí jít do svého domu, nýbrž zalehne p?ed vraty pod širákem. Stejn? naprázdno vyjde Davidova snaha i druhého ve? era a David už vidí, že prohrál. Ale nevzdává se a p?ipravuje jiné ?ešení – další h?ích.

Když pochopí, že Urijáše nesvede k porušení vále?ných pravidel, usoudí, že se ho musí zbavit. Ve svém srdci se rozhodne, že jeho královská pov?st (možná myslí i na pov?st ženy svého bližního...) je d?ležit?jší než život jeho oddaného služebníka. Tady jeho h?ích dostupuje vrcholu: za?ne osnovat vraždu. Má generála, o kterém ví, že splní jeho p?íkazy do posledního písmenka. Navede ho, aby postavil nic netušícího Urijáše do první linie a uprost?ed bitvy, aby jej opustili. V takové situaci nem?že obstát ani nejv?tší hrdina. Uriáš padne a Davidova pov?st bude uchrán?na – nikdo se nedoví o jeho cizoložství a nebude ani podez?íván z vraždy. Jak geniální plán!

IV. H?ÍCH SI ZASLOUŽÍ TREST

Jenže král ve svém plánu n?jak p?estal po?ítat s tím, který je „nad?ízen i král?m“. Nikdo z lidí nemohl jeho plán prohlédnout. Dokonce ani slep? poslouchající vojev?dce se neptá, pro? byl vydán takový podez?elý p? íkaz. Nikdo nezpochyb?uje Davidovu bezúhonnost. Král naopak vypadá jako lidumil, když vezme do ochrany vdovu po svém zem?elém vojákovi. Celé své okolí David ošálí. Všechny - krom? Hospodina. Jako by úpln? zapomn?l, co Hospodin prohlásil, když si ho vyvolil za krále: „?lov?k hledí na tvá? v?ci, ale Hospodin vidí srdce.“ B?h nez?stává se svým hodnocením našich ?in? na povrchu, ale zkoumá podstatu. A ta je v tomto p?ípad? ?erná jako noc.

A tak se stane, že do Davidova paláce p?ichází prorok Nátan – posel Hospodin?v. P?ichází jako zv?stovatel trestu. Aby králi co nejnázorn?ji ukázal, jak ohavného ?inu se dopustil, vypráví mu podobenství. Po?ítá s královým smyslem pro spravedlnost. A my vidíme, že Hospodin nezavrhl Davida úpln?. Stále ješt? mu d?v ??uje a spoléhá na jeho up?ímnost. Dává mu ješt? poslední p?íležitost k pokání a náprav?. - Podobenství je jednoduché: o bohá?i, který oloupil chudáka o jeho jedinou ove?ku a poslední radost. Stalo se to v tvém království, Davide. Jaký trest mu, králi, vym??íš? Odpov?? je snadná: „Ten ?lov?k je hoden smrti, a ješt? p? edtím musí nahradit zp?sobenou škodu i s úroky!“ Vzáp?tí se milý král dozví, že vynesl trest sám nad sebou: „Ty jsi ten muž!“

Další vysv?tlení už David nepot?ebuje. Není otup?lý h?íšník, kterého jeho viny už nerozházejí a který se p? ede všemi dokáže obhajovat. Jeho h?ích se dovolal do nebe a král si najednou uv?domuje hranici své moci. Možná by mohl ješt? v tuto chvíli zapírat, mohl by se pokusit uml?et Hospodin?v hlas, tak jako už mnozí p?

ed ním. Mohl by zlikvidovat pravdomluvného Nátana. Jenže David ví, že nic z toho nikam nevede: Pravdu uml?et nem?že.

V. POCTIVÝ P?IZNÁ CHYBU

Vina je nesporná. A David kone?n? pochopí, kudy vede správná cesta. Už ne p?es další znásobování h?íchu, ne p?es další lži nebo vraždy. Jedin? když se poctiv? podívá Pravd? do o?í, když s lítostí vyzná vinu a když bude p?ipraven p?ijmout zasloužený trest. Ví, že si trest zaslouží, dokonce i trest smrti.

Teprve v tomto okamžiku se ukazuje velikost Davida jako toho, který byl nejblíže Hospodinovu ideálu. David není bezchybnou, dokonalou postavi?kou. Ukazuje se však jako ?lov?k poctivého srdce: když zh?eší, p?izná se a pokusí o nápravu. P?estane utíkat p?ed svým h?íchem, p?estane se schovávat p?ed svým Bohem, p?estane si hrát na n?co, co není. Dojde mu závažnost toho, co ud?lal. Uv?domí si, že pro malicherný d?vod zni?il život svého bližního.

Navíc dít? jeho h?íšné lásky smrteln? onemocní a David zjiš?uje, že následky špatnosti ?asto musí nést i mali ?cí a nevinní. Takové pomyšlení je t?žké unést. Už má na sv?domí dv? ob?ti... David vyznává svou vinu, lituje svého h?íchu a prosí Hospodina o odpušt?ní. Postí se a modlí za záchranu dít?te. Dít? však zem?e. Když pak David zjistí, že už v?ci nelze vzít zp?t, vzdá chválu Hospodinu a pod?ídí se jeho rozhodnutí. Po ? ase mu Bat-šeba porodí druhého syna – Šalomouna.

Je to smutný p?íb?h. Král David však musel poznat, že není žádný superman, který by byl povznesen nad Boží Zákon a mohl si d?lat, co chce. Poko?í se p?ed Bohem a lituje svých vin. A práv? tím se stává nejv?tším z izraelských král?.

MODLITBA

Pane Bože, p?ed tebou jsou si všichni rovni – král i poddaný, pán i služebník, významný ?i bezvýznamný. Tv ?j Zákon se vždy zastává slabších proti chtí??m silných. Spravedliv? trestáš špatnost. P?esto i h?íšníkovi nabízíš cestu zp?t – pokání a odpušt?ní h?ích?. D?kujeme ti za tvou spravedlnost, pravdivost i za tvé milosrdenství a lásku. Dej, a? i my se toho vždycky dokážeme držet a podle toho jednat. A když se proviníme, a? dokážeme najít sílu k pokání a náprav?. Amen

podn?ty pro rozhovor:

? ?eho si na Davidovi m?žeme vážit? Je rozdíl mezi velitelem Joábem a králem Davidem, co se tý?e hodnocení svých ?in??

? která p?ikázání David v tomto p?íb?hu porušil?

? kdo plní v církvi prorockou úlohu?
- má církev plnit prorockou službu ve spole?nosti - nebo jí to nep?ísluší? (teologové se o tom nedovedou dohodnout; bible nám p?inejmenším p?ipomíná p?íb?h o Jonášovi - komu a co zv?stoval Jonáš?)
- jsou úlohy o izraelských králích, o osobních, politických i vojenských záležitostech starého Izraele d?ležité pro k?es?any, nebo se dnes p?ece jen zabýváme úpln? jinými problémy, o kterých se lidem ve starov?ku ani nesnilo? Zm?nili se lidé oproti starov?kým? Jsou dnešní králové a presidenti schopni p?iznat svou vinu

? v?d?li o Davidov? pokání ostatní lidé?

? je dovoleno výjime?ným lidem p?estupovat zákony?

? co znamená, že funkce, ú?ad, vysoké postavení ?lov?ka mohou mravn? rozložit?

? plní n?kdo ve spole?nosti úlohu „prorocké kritiky“? (žurnalisté, režisé?i dokumentárních film?, církevní tisk, poslanci v parlamentu - mohou také n?jakým zp?sobem vyhlašovat odpušt?ní? Je tisková omluva formou, která p?ispívá k odpušt?ní a smí?ení ve spole?nosti?
- je oznámení viny a vyhlášení usmí?ení jen ryze osobní záležitostí - záležitostí jedince nebo naše viny i naše smí?ení se dotýká n?jak druhých - co k tomu ?íká náš p?íb?h?

? co je to intrika? Nese David odpov?dnost za smrt Urijáše, když ho sám nezabil? (Podobného problému se z jiné strany dotýká švýcarský spisovatel F. Dürrenmatt v knize "Soudce a jeho kat")

? všimn?te si zr?dnosti Davidova rozhodnutí poslat rozsudek smrti po samotném, nic netušícím Urijášovi ? podobné krutosti obsahují i n?které pohádky (o Plavá?kovi).

? nem?l se velitel Joáb vzep?ít a neuposlechnout rozkaz krále Davida? Za jakých okolností ?lov?k nemá uposlechnout rozkaz n?jakého nad?ízeného ?lov?ka, pop?. vládních ?i církevních ú?edník??

? slyšeli jste n?kdy o tom, že vále?ní zlo?inci se nakonec p?ed soudem vymlouvali, že "jen" plnili rozkazy svých nad?ízených?

Slyšeli jste, kdo se stal pro lidi dvacátého století symbolem nekajícího ?lov?ka? (Eichmann - co organizoval?).

? slyšeli jste o tom, že jeden student st?ední školy si najal své spolužáky, aby zavraždili jeho vlastní rodi?e? Neud?lal David n?co podobného?

? víte, že Šalomoun se m?l jmenovat Jedidjáš?

Odkaz na pracovní list
10 David?v h?ích a pokání - st
10 David?v h?ích a pokání
Odkaz na píse?
Neskládejte v mocných nad?ji
P?ed tvou tvá?í, Pane, nemám v?bec nic
Ježíši, slávo nejvyšší (EZ494)
Zavítej k nám, Duchu svatý, s Otcem, s Synem
Odpus?, že dnes tak jako v?era
Temnou divnou mlhou bloudím sem a tam
Cílová skupina
Starší školní
Mladší školní
Katechetické cykly
Pozvání na cestu Starý zákon 2
Biblický odkaz (kat)
2 Samuelova 11,1–27
2 Samuelova 12,1–14